

van de jury uit te betalen. De heer Werner zou binnen 14 dagen bericht krijgen of dit bedrag, hetzij uit de verenigingskas, hetzij uit eigen middelen kon gevonden worden en zelf zou hij binnen diezelfde termijn berichten, op hoeveel het hele werk begroot moest worden bij uitvoering, in zandsteen, hardsteen, graniet of brons.

Op de algemene ledenvergadering in maart 1907 moest enige aarzeling worden overwonnen om een bedrag van f 300,— uit de kas voor dit doel te bestemmen. Maar de voorzitter, die zijn hart aan deze goede zaak verpand had, maakte de bezwaarden duidelijk, dat men voort moest gaan op de weg, waarop de eerste schrede eenmaal was gezet en verklaarde, dat de heer Werner een artist was, over wie zijn leermeesters zich vol lof uitlieten en tegen wie de jury alleen maar het bezwaar had, dat hij nog te weinig gepresteerd had, om hem het werk zonder nadere proef op te dragen. Aldus gelukte het hem, de vergadering over te halen het gevraagde offer te brengen.

In de herfst van dat jaar had Werner zijn model klaar. Maar het kon geen genade vinden in de ogen van de jury, die op 18 oktober aan het bestuur schreef: „Tot ons leedwezen was ons eenparig oordeel, dat de geheele conceptie der figuur evenals de uitvoering der onderdeelen beslist onvoldoende is aan de eischen, welke men aan een dergelijk werk heeft te stellen”. Op grond daarvan ontried zij het bestuur, aan Werner een definitieve opdracht te geven.

De beeldhouwer, die inmiddels ook van het afwijzend oordeel op de hoogte was gesteld, haastte zich, zijn verzoek aan het bestuur te herhalen om een nieuwe jury te benoemen, die niet vooringenomen was tegen zijn werk. Hij vertelde, dat hij een onderhoud had gehad met Jhr. Dr. J. Six, hoogleraar in de kunstgeschiedenis aan de Amsterdamse Universiteit, wiens oordeel over de foto's van de modellen van fontein en beeld gunstig was, maar die zich liever van schriftelijke motivering wilde onthouden, omdat hij met professor Odé medejurylid was bij prijsvragen van de Hollands-Belgische Vereniging van Vrienden der Medaille als Kunstwerk. Verder deelde hij mee, dat Dr. Berlage het gipsmodel was komen bekijken en dat deze ervan overtuigd was, dat het resultaat bij uitvoering heel goed en oorspronkelijk zou kunnen worden en dat de oorzaak van de afwijzing der jury wel zou liggen in haar verlangen naar mindere strengheid van opvatting. Ook